

РЕШЕНИЕ

№ 5625

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3124** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.172, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

С постъпила на 23.03.2021 г. в АССГ с вх.№ 10133 жалба Д. Б. Б. от [населено място], [улица],ет.6,ап.14 оспорва принудителна административна мярка преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия водач или на упълномощено от него лице, предприета спрямо управлявания от него автомобил Х. Т. с рег. [рег.номер на МПС] на 09.03.2021г. от полицейски орган от сектор „Общинска полиция“ в отдел „Охранителна полиция“ - СДВР.

Жалбоподателят счита репатрирането за незаконосъобразно и аргументира искането си за отмяната на принудителната административна мярка с твърдение, че административното нарушение не е доказано и ПАМ е постановена в нарушение на процесуалния и материалния закон.

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание лично от Б., е за отмяна на разпореждането за прилагане на мярката и за разноски.

Ответникът, полицейски орган от сектор „Общинска полиция“ в отдел „Охранителна полиция“ – СДВР-старши полицай В. О., намира жалбата за неоснователна чрез лично явяване в с.з..

От фактическа страна се установява:

На 09.03.2021г. следобяд към 11.13 автомобил „Х. Т.“ с ДК СА 7314 ВК , собственост на жалбоподателя, е бил паркиран в района на бул В.- локал,за което са

съставени снимкови изображения /стр.23-27/.

С глоба с фиш № [ЕГН]/09.03.2021г ,наложена на Д. Б. е отразено,че същият е допуснал неправилно паркиране съгл. Чл.6 ал.1 от ЗДвП на 09.03.2021г в 10.15ч.Същото е отразяването и в протокол за екипите за принудително преместване на ППС- стр.28,стр.29.Служителят разпоредил репатрирането е с позивна 332 и съгласно писмото на Началник сектор Общинска полиция при О.-СДВР е полицай В. О..Изготвен е снимков материал.

От изготвените снимки/стр.23-27/ ясно се вижда,че процесния лек автомобил СА 7314 ВК е паркиран преди знак на Зелена зона/поставен на снимката на стр.26 в района на бул. В. локал- както се установява ясно от тази снимка и след знак,че паркирането е забранено и нарушителите се преместват принудително- снимка на стр.23/.В тази насока необосновани се явяват твърденията на жалбоподателя,в това число и без представени доказателства,че същият притежава валиден винетен стикер за паркиране в Зелена зона подзона 10,която включва улица Н. С.,че автомобилът е бил паркиран именно на тази улица и следователно неправоморно репатриран.От свидетелските показания на свид.М. С. С. се установява,че колата е паркирана в началото на месец март 2021г,тъй като акумулаторът бил изтощен.Свидетелят отишъл,взел акумулатора,заредил го в дома си и на следващата сутин го занесъл обратно.Колата запалила и Д. Б. си тръгнал.Колата не е била паркирана на бул.В..Съдът кредитира показанията на свид.С.,които по същество потвърждават описаната по горе фактическа обстановка,но отделно от това не изясняват след запалването на автомобила дали същият не е бил преместен,тъй като не се уточнява и датата на която тази последователност от действия е станала.

От правна страна:

Жалбата срещу ПАМ е депозирана в АССГ на 23.03.2021г.,в срока по чл.140, ал.1 АПК и е допустима.

Оспорената ПАМ е издадена от компетентен орган – полицейски служител при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, оправомощен със Заповед на кмета на Столична община СО 21РД 95 28/30.01.2021г. , в съответствие с чл.168 от ЗДвП/стр.16-20/.Видно от глоба с фиш № [ЕГН]/09.03.2021г ,наложена на Д. Б. е отразено,че същият е допуснал неправилно паркиране съгл. Чл.6 ал.1 от ЗДвП на 09.03.2021г в 10.15ч.

По аргумент за обратното от чл.172, ал.1 от ЗДвП, за мярката по чл. 171, т. 5, б. „б” от ЗДвП не е задължителна писмена форма. (Разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП изисква наличие на мотивирана, респ. писмена заповед само за налагането на ПАМ по другите хипотези на чл. 171 от същия закон -, т.1, 1, 2, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7). Заповедта може да е устна или изразена чрез действие, което е в съответствие с чл.59, ал.3 от АПК.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила по издаване на ПАМ, такива не се и твърдят. Принудителните административни мерки по чл. 171, т. 5 ЗДвП се налагат с административен акт, който се издава в устна форма, с оглед на което допустимо е доказването на административното нарушение с всички допустими средства, в т.ч. и снимков материал, какъвто е приложен в преписката.

В глобата с фиш и в протокола за принудително преместване на ППС от 09.03.2021г (стр.28) е посочено, че автомобилът е паркиран на бул.Витоша-локал – посочена е и нарушената разпоредба – чл.6, ал.1 ЗДвП,която задължава водачите да

съобразяват поведението си с поставените пътни знаци. От снимките, приложени на изготвените снимки/стр.23- 27 /, ясно се вижда, че автомобилът е паркиран на бул.В.,след поставен знак указващ забрана за паркиране и принудително преместване. Следователно паркираното по видимия на снимките автомобил начин е в нарушение на чл.6 ал.1 от ЗДвП.Недоказани останаха твърденията на жалбоподателя,че притежава валиден винетен стикер за зелена зона – подзона 10, включваща ул. Н. С.,както и че е паркирал именно на нея.Ирелевантно е обстоятелството,че автомобилът е останал над два дни несанкциониран от контролните органи.

Затова съдът намира, че ПАМ е наложена на основание чл.171, т.5, б.“б“ от ЗДвП. Именно в чл.171, ал.1, т.5 ЗДвП са предвидени изрично случаите, при които може да бъде приложена ПАМ „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“. Разглежданата ПАМ може да се прилага в хипотезата: когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението; (чл. 171, ал. 1, т. 5, б. „б“ ЗДвП).В случая паркирането на улица с поставен знак забраняващ паркирането очевидно изпълва състава на разпоредбата на чл.171 ал.1 т.5 б.б от ЗДвП. .

По силата на чл.171, т.5, б.„б“, предл. второ от ЗДвП, според което паркирано ППС без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, се премества, когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението, е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административното нарушение. Преценявайки законосъобразността на оспорения акт, съдът приема, че ответникът е изпълнил доказателствената си задача по чл.170, ал.1 АПК да установи, че превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение и създава пречки за останалите участници в движението, поради което наложената ПАМ не се явява засягаща адресата в по-голяма степен от необходимото за целта й – така реш. на ВАС по адм. дело № 12677/2014г.С оглед на изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Б. Б. от [населено място], [улица],ет.6,ап.14 срещу принудителна административна мярка преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия водач или на упълномощено от него лице, предприета спрямо управлявания от него автомобил Х. Т. с рег. [рег.номер на МПС] на 09.03.2021г. от полицейски орган от сектор „Общинска полиция“ в отдел „Охранителна полиция“ - СДВР.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: